

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

6290

Nro. I.



1653

I cnd

w Szrodę dnia 1. Stycznia Roku 1800.

z Paryża d. 16. Grud.

Dnia 13. podpisana i ogłoszona została nowa konstytucya. Buonaparte jest pierwszym Konsulem; dotychczasowy minister sprawiedliwości, Cambaceres jest drugim a obywatel Lebrün trzecim. Przy ogłoszeniu konstytucyi wydali Konsulowie następującą odezwę do Francuzów:

Francuzi!

„Podajemy wam następującą konstytucyę. Uczyni ona koniec wzruszeniu, które w tymczasowym urządzeniu rządu w zewnętrznych stosunkach i wewnętrznej administracyi obywatelskiej oraz wojskowej konstytucyi, zawsze się czuć dało.”

„Wraz z nowym porządkiem rzeczy wyznacza ona zaraz pierwszych rządzców i przewodników, o których znanym patryotyzmie przekonana jest, iż nada ruch nowemu porządkowi rzeczy. Zasady tej konstytucyi polegają na prawdziwych i rzetelnych prawidłach, na prawach własności, równości, i wolności. Udziela ona wezwanym do rządu osobom tak mocną i dostateczną władzę, jaka jest potrzebną do dopominania się od nich strzeżenia i pilnowania praw obywatelskich i powszechnego interessu.”

„Obywatele! Konstytucya, którą już teraz zakończono, zwróconą została do tych za-

sadow, od których przy zaczęciu iey odstąpiono!” — Roger Ducos, Sieyès, Buonaparte!

Konstytucya.

Tytuł I. — Wykonywanie prawa obywatelstwa! Francuzka Rplta jest iedną i nierozdzielną. Jey europeyski kraj podzielony jest na departamenta i wydziały gminne. Każdy we Francyi urodzony i mieszkający człowiek, mający lat 21. wpisany w księgę obywatelską i mieszkający przez rok cały w kraju Rpltey jest francuzkim obywatelem. Cudzoziemiec staje się w ten czas obywatelem francuzkim, gdy po oświadczeniu swojej chęci, iż życzy sobie zamieszkać we Francyi, w niej 10. lat ciągle mieszkał. Własność obywatela francuzkiego traci się przez zamieszkanie w cudzych krajach, przez przyjmowanie urzędów albo pensyów od obcego rządu i t.d. Bankructwo, opłacany stan służących, oskarżenie, sądowy zakaz, albo zaozność zawieszają prawo obywatelstwa. Obywatele każdego wydziału gminnego wybierają przez głosy między sobą najzdolniejszych do sprawowania publicznych interesów. Ztąd powstaie lista zaufania zawierająca liczbę imion obywateli, którzy obierają się publiczni urzędnicy w wydziałach gminnych. Oby-

Bibl. Jag.
1961.02.14 314

watele tej listy wybierają znowu między sobą dziesiątą część, ta składa drugą czyli departamentalną listę, z której obierają się urzędnicy departamentu. Ci obierają znowu między sobą 10tą część, i formują trzecią listę zawierającą w sobie obywatelów zdalnych do narodowych urzędów. Obywatele przykładający się do ułożenia iedney z takowych listow powinni być zwołani co trzy lata, dla obrania na miejsce, które się stało wolnym przez śmierć, albo inną jaką przyczynę, innego urzędnika. Mogą oni w tym samym czasie wymazać z listy tych, których wymazać potrzeba będzie wymagała, i obrać innych na ich miejsce. Do takowego wyłączenia należy konieczna większość kreślących obywatelów.

Tytuł II. — O senacie Strożow konstytucyi. Senat składa się z 80 członkow obranych na całe życie i niemogących być oddalonymi z senatu. Każdy musi mieć 40 lat. Senat obiera iednego senatora z trzech kandydatow podanych mu przez ciało prawodawcze, Trybunat, i pierwszego Konsula. Jeżeli te wszystkie trzy władze iednego i tego samego kandydata podadzą, Senat obowiązany jest przyjąć go. — Gdy pierwszy Konsul po upłynieniu czasu swego urzędu albo przez zrucenie schodzi z urzędu, więc staie się z potrzeby Senatorem. Inni dway Konsulowie nie mają tego prawa, gdy oddalonymi zostają od swych urzędów. Jeżeli zaś zakończą swoje urzędowanie, mogą zasiadać w Senacie, ale nie są iednak do tego obowiązany. Senator nie może być przeniesionym do innego urzędu. Listy narodowe składające się z 9. artykułow powinny być wszystkie do Senatu adresowane, który z nich obiera Prawodawcow, Trybunow, Konsulow, Sędziow kasacyinyh, i kommisarzow składu najwyższego rachmistrzowstwa. Senat potwierdza albo niszczy wszystkie czynności

doniesione przez Trybunat albo Rząd iako przeciwne konstytucyi. Listy zdalnych do wyboru podpadają także pod tego potwierdzenie albo uchylene. Pensya każdego wyrownywać powinna dwudziętej części pensyi pierwszego Konsula. Sejse Senatu nie odbywają się publicznie. Konsulowie Sieyès i Roger-Ducos mianują się członkami Senatu. Obydway złączają się z mianowanymi przez nową konstytucyą Konsulami drugim i trzecim, a ci ceterey obierają większość Senatu, która się potem sama dopełnia i do innych elekcyow przystępuje.

Tytuł III. Ciało prawodawcze. — Nie mogą żadne nowe prawa być stanowione, tylko takowe, które raz proponuje, Trybunatowi komunikuje, i które ciało prawodawcze uchwala. Rząd może uchylać projekta do prawa i odmienione znowu podawać do ustanowienia. Trybunat składa się z 100. członkow mających przynajmniej lat 25. Ci mogą co rok być w piątej części odmieniani, i znowu obierani tak długo, dopoki na liście zdalnych do wyboru stoją. Trybunat czyni obrady względem przyięcia albo odrzucenia prawa. Wyseła 3. mowcow z łona swego, którzy przekładają ciało prawodawczemu przyczyny swego wyroku względem projektow prawa. Okazuje swoje myśli względem ustanowionych albo mających być ustanowionych praw, tudzież względem złych nadużyciow i popraw, ale nigdy względem obywatelskich i kryminalnych spraw, które do sądow należą. Jeżeli Trybunat odkłada swoje sejsye, może ustanowić komisyę z 10 do 15 członkow, która podług upodobania może go zwołać. Ciało prawodawcze składa się z 300 członkow mających przynajmniej po 30 lat, którzy co rok w piątej części odnawiani być powinni. Wychodzący z ciała prawodawczego członek może po przeciągu roku iednego znowu być miane

wany członkiem iego. Seſſye ciała prawodawczego zaczynają ſię każdego roku 1. Frimaire i trwają tylko 4. mieſiące. W przeciągu innych 8. mieſięcy może być od rządu w nadzwyczajnym przypadku zwołany. Ciało prawodawcze ſtanowi prawo przez tajne kreſki. Seſſye Trybunatu i ciała prawodawczego odbywane będą publicznie, pod czas których tylko 200 Ōłuchaczów przypuszczonymi być mogą. Roczna penſya każdego Trybuna ieſt 15,000 liwrow, a każdego prawodawcy 10,000. Pierwsze odnowienie ciała prawodawczego naſtąpi dopiero w biegu roku 1800 (po dniu 23. Wrzeſ. 1801.)

Tytuł IV. O Rządzie. — Rząd oddany ieſt trzem Konsulom obranym na 10 lat, którzy w każdym przypadku na nowo obranymi być mogą. Każdy mianować ſię będzie właſnością pierwszego, drugiego i trzeciego Konsula. Pierwszym Konsulem mianuje konſtytucya obywatela Buonaparte, tymczasowego Konsula, drugim obywatela Cambaceres, trzecim obywatela Lebrun. Pierwszy Konsul ma osobne obowiązki urzędu i pierwszeńſtwo, w których zaſtąpionym być może przez iednego z ſwoich kolegów, ieżeli tego potrzeba wymagać będzie. On ogłasza prawa, mianuje i zruca podług upodobania członków rady narodowej, poſtów, i innych naywyższych zagranicznych urzędników, generałów, oficerów, komiſſarzy i t. d. Mianuje ſędziów obywatelskich i kryminalnych, oprócz ſędziów pokoju, i członków ſądu kaſſacyjnego. W innych czynnoſciach rządu, drugi i trzeci Konsul mają radzący głos, podpisują protokół, i nadmieniałą ſwoje zdanie, ieżeli chcą, poczym wyrok pierwszego Konsula ſtaie ſię doſtatecznym. Penſya pierwszego Konsula wynosi 500,000 franków, a penſya drugich trzy dzieſiąte części penſyi pierwszego Konsula. Rząd proponuje prawa i dopełnia je. Ma dozór nad men-

nicą, i przewodniczy dochodom, oraz wydatkom narodowym. Jeżeli rząd ieſt uwiadomiony o ſpisku iakowym w kraju, może kazać osoby wchodzące weń aresztować i do ſądu oddawać. Jeżeli iakowa osoba w przeciągu 10 dni po ſwoim aresztowaniu nie ieſt uwolniona albo do ſądu oddana, przeto miniſter podpisujący rozkaz aresztowania ieſt winien odpowiedzieć za arbitralne aresztowanie iey. Rząd czuwa nad wewnętrznym bezpieczeńſtwem, zewnętrzną obroną, rozdziałem lądową i morſką potęgą, i ſtanowi iey przeznaczenie. Rząd utrzymuje zagraniczne polityczne związki, kieruje negocyacyami, rozkazuje podpisywać i zawierać pokoy i wzyſkie inne umowy. Wypowiedzenia wojny, umowy aliansow, pokoju, i układy handlowe propenują ſię tak iak prawa, i obrady względem nich odbywać ſię będą na żądanie rządu tajnie. Pod rządem Konsulow rada narodowa ma zlecenie układać projekt do prawa i innych urzędów, także uchylać trudnoſci i zawiloſci, ieżeli by iakie w adminiſtracyi zachodziły. Mowcy zabierający imieniem rządu głos w ciele prawodawczym; wybierani będą do tego z rady narodowej. Miniſtrowie ſtarac ſię powinni o dopełnienie praw i urzędów. Żadna czynnoſć rządu nie ma ſkutku, ieżeli nie ieſt podpisana od miniſtra. Jeden z miniſtrow ma osobne zlecenie zawiadywania ſkarbem publicznym; nie może iednak nie czynić, tylko na mocy prawa. Rząd nie może wybierać do rady narodowej innych osob, tylko te, które na liſcie narodowej wyrażone są. . . .

Tytuł V. O Trybunałach. — Każdy wydział gminny ma iednego albo więcej ſędziów pokoju, obranych przez obywatelów ſamych na 3 lata. W ſprawach obywatelskich znajdują ſię trybunały pierwszej inſtancyi, i ſądy apellacyjne. W ſprawach kryminalnych daie wyrok pierwsze zgromadze-

nie przyśięgłych względem ważności zarzeka, a sędziowie kryminalni dają wyrok kary, od których nie apeluje się już. Występki pociągające za sobą ciężkie i haniebne kary należą do sądów policyjnych z apellacją do sądów kryminalnych. W całej Rzplitey znajduje się tylko jeden sąd kassacyjny, dający wyrok na żadaną od ostatniej instancyi kassacją lub na odesłanie sprawy od jednego do drugiego trybunału. Wszyscy sędziowie i kommissarze rządowi przy nich obierają się na całe życie, jeżeli z przyczyny prześlapienia swoich obowiązków nie są zruceni albo z listów wymazani.

Tytuł VI. — Obowiązki publicznych urzędników, iako to, Senatorów, Prawodawców, Trybunów, konsulów, i Radców narodowych nie podpadają odpowiedzialności. Osobiste występkі członka Senatu, Trybunatu, ciała prawodawczego albo rady narodowej, pociągające za sobą ciężkie kary, należą do zwyczajnych sądów, jeżeli Kollegium, do którego obwiniony należy, pełnomocnictwo udzieli do wytoczenia procesu przeciw takiemu członkowi. Ministrowie uważani są w tym przypadku iako członkowie rady narodowej. Ministrowie są w odpowiedzialności za sprzeciwianie się konstytucyi w wszystkich przez nich podpisanych urządzeniach, za niedopełnienie praw i ustaw, za ich prywatne rozkazy. W każdym takim przypadku pożywa Trybunat ministra przed ciałem prawodawczem, które uznawszy go być winnym, odsyła go do najwyższego sądu, gdzie ani apellacja, ani kassacja nastąpić nie może. Sędziowie tego sądu wybierani będą z łona kassacyjnego a przyśięgli z listy narodowej. Sędziowie obywatelscy i kryminalni pozywani być powinni za prześlapienie swoich obowiązków urzędowych do sądów tych, do których ich sąd kassacyjny odeszle.

Tytuł VII. Powszechne ustawy. — Dom każdej osoby mieszkającej w kraju francuzkim nienaruszonym jest schyłkiem. W nocy nikt nie ma prawa wejścia do niego, tylko w ten czas, kiedy wypada dać pomoc jaką, a we dnie tylko w ten czas, kiedy pozwala tego osnowa iakiego prawa albo zwierzchniczego urzędzenia. Aresztowanie dzieć się powinno na mocy rozkazu wydanego od prawej zwierzchności, w którym powinny być wyrażone występkі oraz prawo, i którego kopia udziela się aresztowanej osobie. Wszyscy którzy się przykładają do wyrobienia rozkazu aresztowania iakiej osoby, albo osobę w jakim nieprawnym miejscu więżą, i t. d. popełniają występek arbitralnego aresztowania. Wszelkie uciemiężenia przy aresztach albo exekucjach, których prawo niedozwala, są zbrodniami. Każdy ma prawo podawania swoich żądań do każdej zwierzchności z mianowicie do Trybunatu. Siła zbrojna stosownie do swego składu, powinna być posłuszną. Żaden uzbrojony korpus, nie może czynić obradów. Dla występków wojskowych, są osobne sądy i o osobne formalności. Wszyscy ranieni i krewni zabitych pod czas wojny wyznaczone mieć będą dla siebie pensye. Sławne, usługi odbierać będą nadgrody. Narodowy Instytut ma zlecenie powiększania wynalazków, umiejętności i sztuk. Żadne Kollegium nie może naradzać się, jeżeli nie składa się przynajmniej z dwóch trzecich części swoich współczłonków. Rząd koloniów oznaczony będzie osobnymi prawami. W przypadku buntu, albo niebezpiecznych rozruchów może prawo zawiesić na nieaki czas panowanie konstytucyi, co może w przypadku odłożenia sessyów ciała prawodawczego rząd tymczasowie ustanowić, ale musi zaraz zwołać ciało prawodawcze. Narod francuzki oświadcza, że nigdy nie dozwoli na powrót

tych Francuzow, którzy swoją oycyznę po dniu 14. Lipca 1789. opuścili, i w żadnym wyjątku praw ustanowionych przeciw Emigrantom umieszczeni nie są, zakazując wszelkiego w tej mierze wyjątku. Dobra Emigrantow konfiskują się na dobro Rzeczypospolitey. Narod francuzki oświadcza, że żaden prawdziwy nabywca dobr narodowych każdego gatunku, z posłesi ich wyrzucenym być nie może, oświadcza się jednak trzeciemu nadgródenie ze skarbku narodowego jego prawnych pretencyow. — Niniejsza konfiscacya podana będzie natychmiast ludowi francuzkiemu do przyjęcia. Działo się w Paryżu dnia 22. Frimaire Roku 8. (13. Grudnia.) Tu następują podpisy Prezydentow i Sekretarzow obydwóch Kommissyow, trzech Konsulow, i wszystkich współ członkow tychże Kommissyow.

z Liwerno d. 5. Grudnia.

List pewny z Balbo mówi, co następuje:

„Wice Krol Meksykański otrzymał od Króla hiszpańskiego rozkaz, aby Moskalow mieszkających w Kamczatce i przyległych wyspach zawoiował.”

„Jeżeli ta wiadomość, prawdziwą jest, którey wprowadzić wątpliwy nie należało, z tej przyczyny, ponieważ wiemy, że Rosya Hiszpanii wojnę wypowiedziała, przeto można powiedzieć, że nigdy dwie potencye w takiej odległości i tak trudnemi drogami wojny z sobą nietoczyły, iak w teraźniejszym czasie.”

z Hanau d. 14. Grudnia.

Arcy Xiążę Karol pisał dnia 29. Listopada do komenderującego armią reńską generała francuzkiego, w którym mu donosi, że Mogunckie woyska, i inni niemieccy obrońcy wieyscy czyli milicye między woyska

cesarskie i Rzeszy wcielonymi zostały, że na jego rozkaz iako najwyższego naczelnika wszystkich woysk Rzeszy zwolane i przez mianowanych od niego oficerow komenderowane są; a zatym posiadają wszystkie własności francuzkich narodowych gwardyow i konfrybentow, i z niemi tak Francuzi postępować powinni iak z regularnym woyskiem.

Nakoniec oświadcza Arcy Xiążę, że jeżeliby Francuzi nie uważali ich za woysko regularne, przeto będzie się widział być przymuszonym, kazać rozstrzelać tyle niewolnikow francuzkich, ileby Francuzi niemieckich wiesniakow w niewolę zabranych zabili.

z Wiednia d. 21. Grudnia.

(Zdarzenia wojenne.)

We Włoszech. — Generał kawaleryi Melas, który swoją główną kwaterę do Fossano przeniósł, doniósł rządowi, iż generał Hohenzollern tak mężnie stojącego pod Novi nieprzyjaciela atakował, iż nietylko go z całego stanowiska wyparował, lecz także i miasto Novi opanował.

Generał Hohenzollern kazał potym ścigać nieprzyjaciela aż do Gavi, i otęczyć tę twierdzę.

Przy tej okoliczności poniosł nieprzyjaciel znaczną stratę, gdyż zaraz w początku 300 niewolnikow dostało się w ręce nasze.

Generał Hohenzollern obiecuje sobie po nieporządku, w jakim nieprzyjaciel cofnął się, jeszcze więcej korzyści, gdyż wysłał za nim znaczne podiazy, aby go ścigały.

z Pragi d. 16. Grudnia.

Wczoray przybyła tu pierwsza dywizya pierwszej kolumny armii moskiewskiej cofającej się do Rosyi przez Czechy. Morawia i Galicya, (wiadomo już z innych do-

nieśień, że wspomniana armia otrzymała rozkaz przeciwny.)

Onegdaj po południu przybył tu Wielki Xiążę Rosyjski Konstantyn, i udał się nazajutrz w dalszą podróż przez Brunn. Jeszcze dnia 14. przyjechali tu moskiewscy generałowie Pangration i Kamenskoj z rozmaitemi sztabowymi oficerami.

z Pragi d. 20. Grudnia.

Dziś rano przybył tu Xiążę Alexander Wasilewicz Włoski, Hrabia Rzeszy Suwarow Rimnicki, Generalissimus wszystkich moskiewskich armiów, i królewsko-cesarSKI Feldmarszałek w towarzystwie znacznego generalnego sztabu, i stanął w mieszkaniu Barona Wimmer.

Wczoraj wieczorem przyjechali generałowie Gortschakow, Suwarow, syn Xiążęcia Włoskiego i Xiążę Dołgoruki.

z Brunn d. 21. Grudnia.

Dnia 18. wieczorem między 8 i 9tą godziną przyjechał tu Wielki Xiążę Rosyjski, Konstantyn, powracając od armii do Peterzburga.

Dnia 19. rano udał się Wielki Xiążę w dalszą podróż do Rosyi.

z Turcyi d. 29. Listopada.

Porta nie otrzymała jeszcze żadnych urzędowych doniesień o dalszych obrotach Wielkiego Wezyra w Egypcie; także tymczasowa wiadomość, że Francuzi jego przednią straż atakowali, nie potwierdziła się jeszcze urzędownie.

Z tym wszystkim pewno jest, że nowe pospolite ruszenie będzie zwołane dla wzmożenia armii wysłanej przeciw Francuzom do Egiptu; i zaczęto już od pomnożania dy-

wizyow Cherszałami, końcem oczyszczenia kraju z tych włóczęgów, którzy wszystkie trakty nawet w bliskości Konstantynopola przez swoje rabunki niebezpiecznemi czynią.

Rozmaite Wiadomości.

Donoszą z Paryża, że wkrótce nastąpi powszechne zawieszenie broni i kongres pokoju, na którym stanom Rzeszy niemieckiej podany będzie gotowy już projekt pokoju do przyjęcia go bez długiego roztrząsania ogółem albo odrzucenia w całości. — Francuzi cofają się z wschodnich krajów Genui. — Jedno z pism niemieckich zapewnia, że Król hiszpański oświadczył, iż nie uzna żadnego Papieża, jeżeli ten w Rzymie obranym nie będzie. — Gdy Arcy Xiążę Karol wzbraniał się potwierdzić zawieszenie broni zawarte między generałami Lecourbe i Sztarray, oświadczył, iż z przyczyny pewnych stosunków nie może przyjąć żadnego szczególnego zawieszenia broni. — Foł wiadaia, że zgromadzający się w Czechach, Morawii, i Szląsku austriackim Moskałowie pod komendą Xiążęcia Suwarow do osobnego przeciw Francyi przedsięwzięcia w przyszłej kampanii przeznaczeni są, i że część Moskałowie znajdujących się w Bawarii działać będą wspólnie z Arcy Xiążęciem Karolem. — Rząd angielski wspiera dzielnie uzbrojonych royalistów we Francyi. — „L'ami des loix przyrzeka (piszą z Paryża) naszej pięknej płci, że i dla nich ma być ustanowioną małżeńską konfytucya, na ktorej czele umieszczona także będzie deklaracya praw pańskich.”

Obwieszczenie. Najjaśniejszy Król Jmć Pruski Pan Nasz Najmiłociwszy uznał sam z ważnych przyczyn za potrzebną, uczynić urządzenie, żeby

na przyszłość ceny przy sprzedaży cukru z krajowych fabryk pod dozorem zostawały tak, żebć krajowy cukier obrachowawszy akcydensa poda

Ti i słuszny zysk ceną prawie cenę zagraniczną cukru równającą się sprzedawany był, względem czego poczynione są wszystkie potrzebne dyspozycje od dnia 1. Stycznia roku przyszłego. Dla dobra rafinerii w prowincjach J. K. Mci postanowiono, a oraz, żeby odtąd od wszelkiego zagranicznego cukru surowego, wzięwszy ten cukier, który dla krajowych fabryk wprowadzony będzie, od którego tenże sam podatek iak dotąd wybierany będzie, tudzież od faryny bez excepcyi zamiast akcyzy dotąd w różnym sposobie i wielości opłacanej pobor indyfincte po talerow 10. od cetnara Berlińskiego i oprócz tego od każdego talera poboru po groszy dobrych trzy nadatku opłacane były 2. Zeby na przytyść tak, iak się dotąd często wydarzało, że szkoda dla krajowych rafinerii pod nazwiskiem cukru surowego lub faryny rafinowanego cukru miątkiego nie wprowadzano, wszystkie cukier i faryna na przyszłość dla kupców, lub dla partykularnych osób z zagranicy wprowadzana podlegać będą rekwiizycyi przez znającego się na tém officialistę rafinerii, jednakowoż bez żadney opłaty, który officialista wyda też potrzebne atestata. Dla tego też cukier surowy i faryna z zagranicy do tych tylko mieysc prosto prowadzone być powinny, gdzie się krajowe rafinerie albo składy fabryk cukrowych krajowych znajdują. Mieysca takowe względem innych krajowych miały uważane być za targi zagranicznego surowego cukru i faryny c. Ponieważ przy powyżey pod lit. a. wzmiankowanym podwyższeniu poboru od zagranicznego cukru surowego i od faryny zachodzi potrzeba, żeby od zagranicznych rafinowanych cukrow do Prussii-Południowych jeszcze wprowadzać pozwolonych nie czyniąc różnicy względem gatunkow zamiast opłacanego dotąd podatku po 6. talerow podwyższony pobor po talerow 10. od cetnara berlińskiego oprócz nadatku po gr. dobr. 3. od talera osobno opłacać winnego zaraz odtąd opłacany był, przeto p. datę się to niniejszym obwieszczeniem do wiadomości i do przyzwotego obserwowania. Dan w Poznaniu dnia 21. Grudnia 1799.

Kamera Wojskowa i Ekonomiczna J. K. Mci
Prussii-Południowych.

Obwieszczenie. Wyrazy obwieszczenia dnia 30. Listopada r. b. wydanego względem wywozu zboża, iż po publikacyi tego zakazu wszystko do miały wprowadzone żyto, owies i ięczmień bądź

to przez handlujących zbożem już sfargowane, niż nie koniecznie na rynkach sprzedawane być ma, i że zapasy zboża na spichrzach do wyprowadzenia kupcom pozwolone przez kontynuowane skupowanie zboża wciągu tego zakazu powiększane być nie mają, tłumaczą wielu iak słychać tak, iakoby kupcom nie wolno było, kupować na targach zakazanych gatunkow zboża, lecz te wyrazy nie mają tego znaczenia, kupcy mogą zawsze zboże kupować, tylko powinno to naliąpieć. 1) Na targach zachowując urządzenia policyjne mieyscowe. 2) Nie wolno im zbożem po publikacyi zakazu skupionym zapasow zbożowych do wyprowadzenia im pozwolonych powiększać, owszem żyto, ięczmień, owies, przez kupcow wciągu tego zakazu skupowane, temuż zakazowi wyprowadzenia onego podlegać będą, w tym sposobie więc objaśnią się powyższe wyrazy niniejszem obwieszczeniem i uwadomienia się o tem publiczność. Dan w Poznaniu dnia 24. Grudnia roku 1799.

Kamera Wojskowa i Ekonomiczna J. K. Mci
Prussii-Południowych.

Doniesienie. Żalenia się publiczności ruteyszey na administracyę drzewa opałowego, iakoby ta przy przedaniu drzewa, officialistom pewną preferencyą dawała, im lepsze drzewo sprzedawała, były powodem do uczynienia w tem indagacyi, ponieważ już dawno tej administracyi drzewa serio zalecono, żeby nikomu żadney inney preferencyi nie dawała, iak tylko temu, kto cedułę na drzewo pierwey weźnie, z dopełnioney tej indagacyi przekonana została Kamera J. K. Mci wojskowo-ekonomiczna, iż administracyi drzewa opałowego w niczem obwiniać nie można, o co by się publiczność żalić mogła, owszem kupujący sami dali pochoć takowego żalenia się. którzy zapłaciwszy drzewo wzięwszy na nie cedułę i oznaczywszy je sobie, na składzie zostawiają i dopiero w znacznym przeciągu czasu później odbierają, z tąd poszło mylne mniemanie tych, którzy żądając później tegoż gatunku drzewa, odebrawszy odpowiedź, iż tego gatunku drzewa nie masz już, rozumieli, iż drudzy dla preferencyi im danej, tegoż drzewa dostali. Zeby więc publiczność ani pozoru nawet do żalenia się na administracyę drzewa opałowego nie miała, przeto postanawia Kamera J. K. Mci wojskowo-ekonomiczna, żeby każdy kupujący zapłaciwszy drzewo i wzięwszy na nie cedułę to drzewo albo tego samego dnia albo najdalej w

drugi dzień zabrać kazał, i nie można dłużej na to pozwalać, żeby kupujący drzewo okupione przez jaki czas na składzie drzewa zostawić i w tym sposobie nie przyzwolicie tegoż składu używać miał. Jeżeliby kupujący tego nie uczynił w ten czas utracą prawo pierwszeństwa do okupionego drzewa. Data ceduły na drzewo rachowana być ma od dnia prezentowania onej w administracyi drzewa opałowego. Jeżeliby więc w ten czas tego gatunku drzewa już nie było, to swojej winie kupujący przypisywać będzie musiał, kiedy drzewa tego gatunku nie dostanie. W Poznaniu dnia 11. Grudnia roku 1799.

Kamera Woytkowo-Ekonomiczna JK. Mci
Pruff-Południowych.

Citatio edictalis. Fryderyk Wilhelm z Bożey łaski Król Pruski. Niniejszym pismem wiadomo czyniemy, iako proboszcz Ignacy Grabowski w nocy z dnia 18. na 19. Lipca roku 1799 w Kamińsku umarł. Niżej wyrażone rodzeństwo, iako to: 1) Wdowę Salomeę Żdzarską; 2) Katarzynę Buczeniownę; 3) Elżbietę Wyszyńską; 4) Urodz. Jana Kantego Grabowskiego; 5) Jozefa Grabowskiego; 6) Piotra Grabowskiego pozostawił. Gdy zaś Urodz. Wyszyńska, Urodz. Kanty Józef i Piotr Grabowski w zagranicznych krajach się znajdują i miejsce bawienia się ich niewiadome, tedy się o tej śmierci publicznie uwiadomiam i zapożywam, aby się w przeciągu 3 miesięcy osobiście lub przez plenipotentą, na co im się Justycy kommissarze tutaj, iako to; kryminalny konsyliarz Grymm, Mondro, Skrzętwa, konsyliarz cła Brecher, Justycy kommissarze Rozdeyzer i Decz proponują

meldowali, i sukcesorami zmarłego proboszcza Grabowskiego legitymowali, tudzież prawo ich własne obserwowali. Do czego się wszyscy sukcesorowie proboszcza Grabowskiego stosować mają. Dan w Kaliszu na Regencyi dnia 26. Novembris 1799.

Obwieszczenie. Jeżeliby kro o 2 lub 3 mile od Poznania wieś jaką szła hecką w szacunku 60,000, do 100,000 talarow z wolney ręki sprzedać miał ochotę, przeto, Urodz. Buchholz, woienny i ekonomiczny konsyliarz, jest w stanie okazać takiego kupca, któryby gotowemi pieniędzmi zapłacił. Lecz uprasza, aby listy już frankowane przysyłane w tej mierze były.

Do sprzedania. Pewny obywatel prowincyi Pruff-Południowych posiadający różne dobra dziedziczne, życzy sobie one od ręki sprzedać. Te dobra odległe są około czterech mil od Poznania, leżą blisko niektórych pomniejszych miast i rzeki Warty. Grunta w tych dobrach są dobre, jest też dostateczny bor i mają znaczne łąki, wielkie ogrody i mogą być znaczne melioracye w nich porobione. Właściciel tych dobr szacuje je sobie na 80,000 talarow. Urzędowney taxy nie masz. Jednakowo spisał właściciel onych, wyciąg intraty z rejestrow gospodarskich. Ten wyciąg przejrzany być może u niżej podpisanego, który ma zlecenie, tych którzyby sobie życzyli te dobra kupić, i z tém się do niego zgłosili, dokładnie zainformować, i z niemi w zgodę wchodzić. W Poznaniu dnia 23. Grudnia roku 1799.

Gebhard, Konsyliarz Kryminalny.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.